

VEEL LIEFS, EN EEN KUS

(A KISS ON THE BOTTOM)

Blijspel in twee bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaling

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VEEL LIEFS, EN EEN KUS - A KISS ON THE BOTTOM** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marleen

Lucy

Greet

Bea

Joke

Verpleegkundige 1

Verpleegkundige 2

Huishoudelijke hulp

Hoofdzuster

Verpleegkundige 1 en 2 zijn kleine rollen zonder tekst.

De rollen van Joke, hoofdzuster en huishoudelijke hulp kunnen door een en dezelfde persoon gespeeld worden.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1, Donderdagochtend laat

Scene 2, Maandag daaropvolgend

Scene 3, 24 uur later

TWEEDE BEDRIJF

Scene 1, De volgende Zaterdag, 's middags

Scene 2, Donderdagavond daaropvolgend

Scene 3, Zaterdag daaropvolgend

Het stuk speelt in de huidige tijd

DECOR:

Een vrouwenzaaltje in het ziekenhuis. Er staan drie bedden met stoelen en krukjes. Naast ieder bed staat een nachtkastje, waarop een glas water, papieren zakdoekjes, bloemen etc. Boven de bedden hangen beterschapskaarten, tekeningen etc.

EERSTE BEDRIJF (scene 1)

De gordijnen om het bed van Greet, linksvoor, zijn dicht. Marleen is niet op de kamer op dit moment. Haar bed staat in het midden. Het bed van Joke staat rechtsvoor. Aan het voeteneind staat een kleurentelevisie. Joke is geheel gekleed en is bezig een paar dingen in een weekendtas te pakken. Ze is achter in de twintig en heeft schouderlang, steil haar, dat ze voortdurend achter haar oren strijkt. Ze is een stille en gereserveerde vrouw. Marleen komt binnen met een tijdschrift in haar hand. Ze is in haar nachtpon en op pantoffels. Ze blijft in de deuropening staan.

Marleen: *(roept naar iemand op de gang)* Hallo Hendrik, hoe gaat het? *(ze wacht niet op een antwoord)* Je loopt al weer een stuk beter vandaag, zie ik. Je mag vast naar huis morgen. *(ze komt verder het zaaltje binnen en gooit het tijdschrift op haar bed)* Ah, 't is mooi dat Hendrik weer rondloopt, maar ik vind toch dat drie-en-zestig te oud is voor een besnijdenis. *(ze giechelt bij de gedachte, loopt naar Joke en houdt haar van het pakken af)* Ben je al helemaal klaar om te vertrekken? *(Joke glimlacht verlegen en knikt)* Oh, God, ik wou dat ik ook naar huis mocht. *(Joke pakt een fles limonade van haar nachtkastje)* Oooh, neem je die weer mee? Anders wil ik hem wel hebben, hoor, als je er niks mee doet. Ik ben dol op limonade, maar mijn Cor brengt nooit wat mee, en ik heb het al zo vaak gevraagd. *(Joke geeft haar de fles, verrast)* Ooh, dank je wel, hoor. *(ze zet de fles op haar nachtkastje)* Weet je het zeker? Heb je misschien nog meer? Boeken, tijdschriften, het kan me niet schelen wat. Hé, je kleuren t.v. zou fijn zijn.

Joke: Oh... nee... eh. Ik ben bang dat ik...

Marleen: *(lachend)* Ik maak maar een grapje, gekkie. Maar we zullen hem wel missen, Greet en ik. *(ze knikt in Greet's richting, nog steeds giechelend)*. Tsja, nou moeten we weer naar het dagverblijf als we "The Bold and the Beautiful" willen zien. *(roept)* Wat zeg je daar nou van, Greet? Ze neemt de kleuren t.v. mee. *(ze staat vlak achter Joke)* De vrouw die hier voor jou in dit bed lag liet haar tv wel een paar dagen hier. Nou ja, zij niet, haar familie. Ik geloof, dat we hem zowat een week mochten houden. In ieder geval tot na de begrafenis, dat weet ik zeker. *(pauze)* Die was zò vertrokken *(knijpt met haar vingers)* Dat kan ik je nu wel vertellen, omdat je toch weer naar huis gaat. Ik heb het je niet eerder verteld, omdat je me nogal een zenuwachtig type leek. *(pauze. Joke pakt fruit van haar kastje en*

stopt dat in een plastic zak) Ja, één zuchtje en weg was ze. Het ene moment gaf ze me nog wat druiven en het volgende--ffft afgelopen. Ik raak ze niet meer aan. Druiven. Ik eet alle soorten fruit, hoor. Maar druiven, nee, die moet ik niet meer... nu niet meer. (*Joke overhandigt haar onmiddellijk de zak met fruit*) Ooooh, dank je wel. (*ze bergt de zak weg in haar kastje*) Weet je 't zeker? Hé, ik hoop niet dat je denkt, dat het er mij om te doen was?

Joke: Nee. Nee, natuurlijk niet. Ze verrotten anders toch maar.

Marleen: Dus ik doe je er nog een plezier mee ook? (*Joke knikt met een geforceerde glimlach. Marleen gaat op een stoel rechts van Joke's bed zitten*) Heb je nu alles ingepakt? Niks vergeten? Zeep? Tandpasta? En dat talkpoeder met dat luchtje dat ik zo lekker vond, heb je dat ook al ingepakt?

Joke: Ja.

Marleen: (*teleurgesteld*) Kijk eens aan. (*Joke doet de tas dicht*) Zal ik je helpen dragen? Je redt dat nooit met de televisie erbij.

Joke: Oh... nee. Het lukt wel.

Marleen: Je moet je niet teveel inspannen, hoor.

Joke: Nee, eerlijk. Het is niet zo zwaar.

Marleen: Je moet voorzichtig zijn. Je moet nog niet zoveel doen, direct. Ik weet wel dat ik nog te zwak was om een lepel op te beuren toen ik pas gecuretteerd was. (*Joke weet niet waar ze kijken moet van schaamte*) Weet je zeker dat het gaat?

Joke: (*schreeuwt het bijna uit*) Robert komt me ophalen.

Marleen: Oooh. Robert? (*ze staat op van de stoel en gaat op Joke's bed zitten*) Wie is dat dan?

Joke: Een vriend.

Marleen: Oh, ja, mooi. (*pauze*) Ik snap het.

Joke: (*probeert assertief te zijn*) Je snapt het niet. Je snapt er helemaal niks van. Hij is een heel aardige man met een heel aardige vrouw en ze zijn allebei heel aardig voor mij en... (*ze raakt overstuur en stopt. Ze zoekt in haar jas naar een zakdoek, maar kan er geen vinden*)

Marleen: Wacht maar. (*ze pakt een doos papieren zakdoekjes van haar bed*)

Joke: (*neemt er een en veegt haar neus*) Dank je. Het spijt me.

Marleen: (*kijkt in de doos*) Mij ook... nou zijn ze op. (*houdt de lege doos omhoog*) Grapje. (*ze doet de doos in de plastic afvallemmer naast Joke's nachtkastje*) Ik krijg er straks weer genoeg. Ik heb Cor gevraagd om een doos mee te brengen. (*ze is even stil*) Hoe laat komt-ie dan, die Robert?

Joke: (*doet haar tas open en zoekt ergens naar*) Hij kan elk ogenblik

hier zijn.

Marleen: Dat is zeker die man die gisteravond op bezoek was, hè? *(ze gaat op het voeteneind van het bed zitten)*

Joke: *(kwaad)* Jenny had ook zullen komen. Maar op het laatste moment kwam er iets tussen.

Marleen: *(knikt, niet helemaal overtuigd)* Nou, hij moet wel een heel goeie baan hebben. *(Joke ademt diep in, ze wordt kennelijk gek van Marleen)* Of hij is heel gek met jou, dat-ie zomaar vrij neemt van zijn werk. *(ze begint te lachen)* Ik weet wel, als ik Cor om elf uur 's morgens op zou bellen dat ik naar huis mocht, dan zat ik hier minstens te wachten tot zijn dienst erop zat. En dan ging hij misschien ook nog wel eerst naar huis om te eten. *(pauze)* Of is-ie eigen baas? Die Robert?

Joke: *(moeizaam)* Hij heeft een garagebedrijf.

Marleen: Ik wist het. Ik wist het. Ik zei het gisteravond nog tegen Cor. Ik zeg, die man werkt met zijn handen, zeg ik. Dat kun je altijd zien, hè? Ik tenminste wel. Die hebben zo iets vermoeids, vind ik. En ze hebben altijd zwarte nagels. Ze kunnen hun handen nog zo boenen, het gaat er nooit helemaal af. Je ziet altijd nog van die kleine zwarte randjes, hè? Ik mag dat trouwens wel. Kun je tenminste zien, dat het een kerel is. *(ze is even stil en werpt een vlugge blik op Joke)* Maar het verbaast me wel, dat *jij* op zo'n ruwe bonk valt. Ik dacht, dat jij meer om zo'n gestudeerd type zou geven. Weet je wel--een leraar of een accountant. Zo'n witte-boorden vent. *(Joke gaat rechts van Marleens bed staan, schudt haar toilettas uit op het bed en gooit dan alles naar Marleens hoofd. Marleen gaat naar links en vangt alles verrukt op)* Oh, fijn, wattenbolletjes? *(Joke gooit met een berustende grimas een plastic zak met wattenbolletjes)* Ik zal ze wel met Greet delen, hoor. *(Bea komt binnen met twee verpleegsters. Ze rijden nog een bed naar binnen waarin Lucy ligt. Lucy is in de zestig. Haar haar is glad naar achteren gekamd. Bea zet het nachtkastje van Joke in het midden, Joke loopt mee met haar tas en de televisie. Verpleegster 1 pakt het kastje, geeft het aan verpleegster 2, die gaat er mee af. Verpleegster 1 en Bea zetten Joke's bed rechtsvoor aan de kant)*

Bea: Opzij, meisjes. Sorry, Joke, maar ik moet je eruit gooien. Zo te zien ben je er ook klaar voor. De ene gaat, de andere komt. *(Bea en verpleegster 1 rijden Lucy's bed op zijn plaats)*

Verpleegster 1 gaat af) Dat gaat hier altijd maar door. *(tegen Lucy)* Ik kom zo bij je, hoor. *(tegen Joke)* Kom op, Joke, ik breng je naar de uitgang.

Joke: Ik zou opgehaald worden. Hij is...

Bea: Hij is er al. Hij zit in het dagverblijf op jou te wachten. Kom... laat mij dit maar dragen. *(ze beurt de televisie op en gaat er mee af)*

Marleen: *(loopt naar Joke)* Het gaat mij natuurlijk niks aan...

Joke: *(scherp)* Nee. *(minder scherp)* Dat is zo. *(ze pauzeert; ze bedoelt, "het gaat je niks aan")* Helemaal niks.

Marleen: Geloof me, meisje, dat kan niet goed gaan. Dat weet ik. *(Joke kijkt haar alleen maar strak aan)* Niet dat ik er zelf ervaring mee heb, hoor. Niet vanaf dat ik met Cor ging..... daarvoor heb ik er zat gehad, maar vanaf Cor niet meer. Je hebt mekaar niet voor niets trouw beloofd, vind ik. *(pauze)* Weet je, onder normale omstandigheden valt het al niet mee, maar als je ook nog bevriend bent met de vrouw...jij bent veel te aardig en te zacht, denk ik. Daar zal het ook allemaal wel door gekomen zijn. *(pauze)* Nou, zo is 't toch? *(Joke staart voor zich uit)* Als je er nou nog zo een was die het geen donder kon schelen.... maar zo een ben je niet, kind. Wel? Hoe dan ook, volgens mij blijf jij....

Joke: Doe de groeten aan die mevrouw in het achterste bed. *(Joke gaat af. Pauze. Marleen bekijkt Lucy eens goed)*

Marleen: *(op Joke duidend)* Aardige meid. *(ze begint alles van haar bed op te ruimen. Lucy kijkt naar haar)* Ze wou dit met alle geweld aan mij geven. Ik zei nog dat het niet nodig was, maar... Nou ja.... *(stelt zich voor)* Marleen. Marleen Modderman.

Lucy: Lucy Koster.

Greet: *(roept vanuit het bed achter de gordijnen)* Neem me niet kwalijk, maar ik heb een zuster nodig. *(Greet is in de zeventig. Een beetje groots. Ze is rijk geweest, maar nu niet meer)*

Marleen: *(gaat naar Greet's bed)* Ben je klaar, Greet?

Greet: Ik wou dat er iemand kwam om me te helpen.

Marleen: Bea komt zo, ze moet dat andere bed nog ophalen.

Greet: Die wil ik niet, ik wil iemand anders!

Marleen: *(tegen Lucy terwijl ze terug loopt naar haar bed)* Om de een of andere reden mag ze haar niet. Ik weet niet waarom niet, want ze is altijd heel lief voor haar. Mijn eigen dochter zou voor mij niet doen wat zij voor haar doet. Hebt u kinderen?

Lucy: Eentje maar.

Marleen: Ik heb er twee. Het meisje is van Cor, mijn man, maar de jongen is een voorkind. Ik was pas zeventien.

Lucy: Peter wordt veertig dit jaar.

Marleen: *(duidend op Greet)* Zij heeft geen kinderen. Ze doet wel of ze van kinderen houdt, maar in werkelijkheid heeft ze er een hekel aan. De kinderen van mijn zuster kunnen haar niet uitstaan. Ze riep ze eens bij haar bed op een Zondag, toen ze mij kwamen bezoeken,

maar ze gingen niet. Ze zijn bang voor haar. Ze ziet er ook akelig uit, hoor. (*stilletjes*) Ze is niks meer... ze ziet er vreselijk uit, maar ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om haar dat te zeggen. En dat zou nog niet zo erg zijn als ze het me niet steeds vroeg. Maar ze doet niet anders. Ze zal het u ook wel vragen, denk ik. Ze vraagt het aan iedereen. Ze is gewoon bezeten van hoe ze d'r uitziet. Op het laatst ben je 't wel zat, want dat is alles wat je uit haar krijgt. "Hoe zie ik eruit?"... "Zie ik er goed uit?" Op het laatst weet je niet meer wat je tegen haar moet zeggen. (*ze gaat naar rechts naar haar eigen bed*)

Lucy: Ben je hier al lang?

Marleen: Iets meer dan een week.

Lucy: Ik al bijna een maand. Veertien dagen geleden hebben ze de hechtingen er al uit gehaald.

Marleen: Waarom houden ze u dan nog hier? Wat was er aan de hand?

Lucy: (*vertelt gretig*) Ik kon er niks in houden. Als ik iets had gegeten kwam het er binnen de tien minuten weer uit.

Marleen: Oh, dat heb ik ook... maar niet altijd, hoor. De ene dag eet ik als een wolf en de volgende dag hoef ik maar een ei te ruiken of het komt er al weer uit. Hebben ze u verteld wat er mis was?

Lucy: Een soort afsluiting.

Marleen: Ze hebben mij nog niks verteld. Ze zijn me nog steeds aan het onderzoeken. (*ze loopt naar Lucy's bed*) Tussen ons gezegd en gezwegen, ik heb er zo langzamerhand mijn buik van vol. Het duurt zo lang en ze vertellen je niks. En het kan ze niks schelen wat ze je allemaal aandoen. Weet u, ze hebben me over mijn hele lijf al wel het een of ander naar binnen geschoven. Oh, ik klaag niet, hoor. Eigenlijk was het soms wel prettig... (*ze knipoogt*) als u begrijpt wat ik bedoel. Maar dat laat ik ze niet merken. Afgelopen Dinsdag kreeg ik zo'n barium lavement. Nou, dat was helemaal niet leuk. Hebt u dat al wel eens gehad?

Lucy: Ik heb alles al gehad. Ik ga hier al achttien maanden in en uit.

Marleen: U hoort dus al zo'n beetje bij het meubilair, hè? Gisteren zeiden ze tegen me, dat ik misschien wel zo'n zak moet hebben. Alleen als jullie de kat er ook bij leveren, zei ik. (*ze lacht om haar eigen grapje*) Laten we er maar om lachen, wat u? (*ze pauzeert*) Greet is hier al een hele tijd. (*verheft haar stem*) Is 't niet zo, Greet?

Greet: Wat zeg je, Marleen?

Marleen: (*gaat rechtsvoor naar Greet's bed*) Ik zei, dat je hier al heel lang was.

Greet: Oh ja. Komt er nu nog eens een zuster?

Marleen: Er is net een nieuwe gekomen, Greet.

Greet: Wil je haar dan vragen of ze hier wil komen om mij te helpen, buurvrouw? Ik wil zo graag weer in bed.

Marleen: Ik bedoel een patiënte. Joke is weg. En nu hebben we... hoe heet u ook weer?

Lucy: Lucy.

Marleen: We hebben Lucy voor haar in de plaats gekregen.

Greet: Is ze gediplomeerd?

Marleen: Het is geen verpleegster. *(tegen Lucy terwijl ze naar het midden loopt)* Ze begrijpt alles verkeerd.

Greet: *(dwingend)* Ik wil alleen maar een gediplomeerde, zo'n leerling hoeft niet aan me te komen.

Marleen: Ze hoeven alleen maar je kont af te vegen. *(ze pauzeert)* Zal ik het even voor je doen?

Greet: Geen sprake van. Ik wil iemand van het personeel.

Marleen: Wat krijgen we nou, vertrouw je me niet of zo?

Greet: Ik wacht liever.

Marleen: *(niet echt beledigd)* Nou, dan moet je het zelf maar weten. *(tegen Lucy)* Ik heb het aangeboden, meer kan ik niet doen, wel? *(loopt naar Lucy's bed)* Ik had eigenlijk best verpleegster willen worden. Ik ben er wel geschikt voor, zie je. Dat kan lang niet iedereen, hè? En ik heb nog nooit opgezien tegen een beetje... zal ik u eens een beetje omhoog hijsen? U zakt steeds verder weg. *(ze trekt Lucy tamelijk ruw wat hogerop)*

Lucy: Dank u. Ik had het willen vragen als ze het bed komen halen. *(pauze)* Ik heb niet gevraagd of ik al naar huis mocht. Ik heb niks geen haast.

Marleen: Nou, ik wel, ik kan het haast niet afwachten. Van de week heb ik een echo gehad en als ze daar de uitslag van hebben, hoop ik dat ze me laten gaan. Woont u alleen, dan?

Lucy: Ik ben weduwe. Peter komt zo vaak als mogelijk is, maar hij kan er niet zo maar tussen uit. Niet met die baan die hij heeft. En Ellen is er ook nog, dat is zijn vrouw. Ze is heel goed voor me. Ik zie haar niet vaak, maar ze is heel goed voor me. Met mijn verjaardag en met Kerstmis krijg ik haast altijd een kaart van haar. Peter heeft me wel te logeren gevraagd. Maar ze wonen zo'n eind weg, helemaal in Zeeland; en het is geen groot huis, zeggen ze. En ik wil de meisjes niet van hun kamer jagen. Ik heb twee kleindochters, van achttien en van een-en-twintig. Die hebben veel ruimte nodig op die leeftijd, is 't niet? Ik heb wel een paar foto's van hun. Als ze mijn spullen hierheen brengen zal ik ze laten zien. *(ze pauzeert)* Ik wou dat ze mij eens schreven. *(ze glimlacht)* Maar ze denken alleen maar aan

jongens. Marleen: Zeg er eens wat van. Ik was precies zo op die leeftijd. En u ook, denk ik.

Lucy: Ik heb maar een man gehad in mijn hele leven en ik was al een eind in de twintig toen ik hem leerde kennen.

Marleen: Niet te geloven. Goeie God, ik had er al twintig gehad voor ik van school afging. Niet dat ik zo vroegrijp was of lichtzinnig of zo. Ik had alleen maar een hekel aan meiden. Ik verveelde me dood met hun. Ik kon dat stomme geklets en dat gegiechel niet uitstaan. Ik zat liever iedere dag met een jongen te flirten. *(Bea komt binnen met Lucy's nachtkastje en zet het op de plaats)*

Bea: Sorry dat ik zo lang weg bleef, meisjes.

Marleen: Oh, zeg, Bea, Greet zit op jou te wachten, je moet haar een handje helpen, letterlijk.

Bea: *(verheft haar stem een beetje)* Ik kom zo, Greet. Even dit bed wegzetten. *(ze gaat naar het lege bed, rijdt het weg en komt weer binnen)*

Marleen: *(tegen Bea)* Ze heeft al heel lang zitten wachten. *(ze gaat naar het voeteneind van Lucy's bed)*

Bea: We hebben mensen te kort vanochtend, er zijn er twee weg.

Marleen: Je hebt dus nog geen gelegenheid gehad om te kijken of mijn uitslag binnen was?

Bea: Marleen, ik moet al anderhalf uur ontzettend nodig plassen. Ik zal al blij zijn als me dat voor elf uur lukt.

Marleen: Begrepen. Maar je laat het me wel weten zo gauw als het er is, hè?

Bea: 't Is al binnen.

Marleen: Wat?

Bea: Dokter Schonebeek komt vanmiddag even met je praten.

Marleen: Oh, zo lang kan ik niet wachten. Je kunt toch wel even voor me spieken en me komen vertellen of alles goed is? *(Bea antwoordt niet. Ze draait zich om en wil de kamer af gaan)*

Bea: *(roept tegen Greet)* Ben zo terug, Greet.... *(Bea gaat af. Pauze; Marleen staat doodstil)*

Marleen: Waarom duurde dat zo lang? Die andere uitslagen waren er allemaal de volgende dag al. *(ze loopt naar de linkerkant van Lucy's bed)* Bent u ook bij hem onder behandeling? Bij Schonebeek? *(Lucy knikt)* Ik moet volgende week thuis zijn. Mijn dochter gaat Zaterdag over een week trouwen. Gelukkig heb ik alles al zo'n beetje geregeld voor ik hier heen ging. Anders had ik het niet gedaan.

Lucy: Wat niet?

Marleen: *(loopt naar het voeteneind van Lucy's bed)* Hier heen gaan voor onderzoek. Ik zeg tegen Cor, ik zeg, "Daar kon je donder op

zeggen, dat ze me nu net oproepen", zeg ik. Ik heb weken op een seintje zitten wachten. "Ga er nou maar heen", zegt-ie, "en laat je onderzoeken. Met een beetje geluk ben je voor de grote dag weer thuis", zegt-ie. *(ze probeert te lachen)* Als ik die trouwerij misloop, dan zal ik er hem toch een verkopen! *(ze lacht weer, maar ze is erg ongerust)*

Lucy: Weet hij dat van die trouwerij? De dokter, bedoel ik.

Marleen: Ze weten het *allemaal*. Daar heb ik wel voor gezorgd. Meteen toen ik hier kwam heb ik het aan iedereen verteld.

Lucy: Ik weet zeker, dat ze hun best zullen doen.

Marleen: Ik heb een vermogen uitgegeven aan kleding. *(ze loopt terug naar de linkerkant van haar eigen bed)* Toen ik het kocht zat het als gegoten, maar nu zal ik het wel moeten laten innemen--ik ben nogal afgevallen de laatste tijd. *(Bea komt binnen en loopt recht naar het bed van Greet)*

Marleen: *(houdt haar tegen voor ze achter 't gordijn verdwijnt)* Je hebt het al gezien, hè? *(pauze)*

Bea: De dokter kan het beter uitleggen dan ik.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto